один як перст у цьому світі
один як звір —
ні словеса несамовиті
ні поговір

ні в забутті ні в алфавіті
ні дар ні хрест —
один як звір у цьому світі
один як перст

банальна схема — чорна схима
сухий закон
врятується — бо в побратима
є телефон
бо в нього Довбушева вдача
душа гонка
цікава каже передача
і жду дзвінка

а в іншого інакше трішки
та все ж своє
і з нього ретязь як з опришка
дружина в’є

а ще один а ще одніша
а геть одна
в якої чаша найгіркіша
бо вже — до дна

а те невідання діточе
той херувим
що рідним голосом туркоче —
та хоровим

а білі руки перевиті
разком судин...
невже уперше в цьому світі
він сам-один

як мова — а не як розмова
котрій не вір
бо зойк розіпнутого слова
один як звір

невже уперше довелося
за стільки літ
почути — й не розчути досі
такий завіт:

множинна зірка Віфлеєму —
та кожен син
якого ми не впізнаємо
іде один